

Dia's kijken....

Lucas 24:13 – 35 (vers 32)

Wat er gebeurt

Lucas wil ons met dit verhaal iets meegeven. Hij zoekt onze herkenning. We mogen onszelf herkennen in het verhaal. Het verhaal heeft een duidelijke lijn.

- Er is eerst de ontmoeting. Die gaat Jezus Christus bewust aan.
- Dan neemt Jezus de tijd om te luisteren.
- Hij breekt ook in op de denkwereld van de wandelaars.
- En Jezus neemt ze mee in zijn eigen denkwereld. Die van de Schriften, de bijbelse denkwereld.
- Op het eind van de wandeling laat de Heer de twee leerlingen zelf de ontdekking van hun leven doen.
- En vervolgens laat Hij hen alleen. Hij geeft ze de ruimte. Ze mogen zelf kiezen wat ze nu willen.

Wat het bedoelt

Lukas is de enige die dit beschrijft, maar hij beschrijft het dan wel heel uitvoerig. Er zitten heel wat elementen in die tot herkenning kunnen leiden, maar de kern ontstaat vanaf vers 25, als Jezus het woord neemt.

Maar eerst lees je dat Kleopas het allemaal op een rij heeft. Alle belangrijke gebeurtenissen worden vermeld. In de logica van zijn verhaal passen wel vragen, maar geen antwoorden.... Het is wel de realiteit. Het is hun dia van de werkelijkheid. Maar door een dia moet licht vallen wil je het echt kunnen zien. Wat je hier ziet gebeuren en beschreven worden is, dat we onze werkelijkheid vaak door van alles laten beheersen, maar wat is de betekenis van God....? Kleopas kan exact vertellen hoe de vork in de steel zat tot en met Goede Vrijdag. En toch miste hij de clou. Terwijl Jezus duidelijk gaat maken dat die clou er al vanaf Mozes en de profeten in zat. Maar zij zagen die nog niet.

Aandacht voor Zijn verhaal

Wij zitten middenin ons leven. Voor iedereen ziet er dat weer anders uit, maar waar we allemaal makkelijk in misstappen is dit: dat onze werkelijkheid bepaald wordt door van alles en nog wat behalve echt door God. Dat bedoelen we niet en dat willen we ook niet. En toch gebeurt het veel en vaak.

Er is één vaststaande werkelijkheid en dat is dat je schuld is vergeven en dat God je liefheeft. En dan moet je het leren aandurven om te zeggen: dan kan de hele wereld en alles in elkaar storten en dan kan het niet gaan zoals ik gedacht of gehoopt had, maar God heeft me lief! Leven in die realiteit. Dan ga je de dia echt zien, de werkelijkheid echt doorzien.

Die ommekeer in het denken bewerkt de Here Jezus. Hij breekt de eigen denkwereld van zijn medemensen binnen. Hij vraagt aandacht voor Zijn verhaal. En dat wil het evangelie in naam van Jezus doen. Op onze eigen gedachtenwereld inbreken. En dáár worden ze warm van: brandde ons hart niet toen Hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?" Dus daar mag je elke dag weer starten. Met die werkelijkheid: God heeft je lief om Jezus' wil. Durf dát leven te leven. Dan heb je niks in de hand!! Er kan van alles gebeuren. Je hebt de neiging om zelf te sturen... Maar je gelooft: God pakt mijn hand, om Jezus' wil. dat is: leven sinds Pasen. Gewoon maar weer vandaag en dan morgen... en elke dag die liefde van God, die vaststaat.

Liturgie

zingen: Gez. 165
votum en groet
zingen: Opw. 334 "Uw stem wil ik horen..."

gebed
kinderlied: Gez. 23 "Uw Woord is een lamp"

lezing: Lucas 24: 13-35
zingen: LvK 203: 1, 2, 4
preek
zingen: LvK 217: 2, 3

woorden van leven
zingen: Ps. 22:10, 14

gebed
collecte
zingen: Gez. 132: 1, 2, 5, 6
zegen

Hoe ziet de dia van jouw leven eruit? Wat zie je daar allemaal op?

En wat gebeurt er als je het licht van Gods vergeving en liefde erdoorheen laat vallen? Durf je dan alles los te laten omdat die liefde altijd blijft? En wat betekent dat voor jou concreet?